

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2007 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Łukasz Krzycki
Sędziowie	Sędzia WSA Jakub Linkowski asesor WSA Marian Wolanin (spr.)
Protokolant	Joanna Kurek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **4 grudnia 2007 r.**
sprawy ze skargi **Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Kochanowskiego 36 w**
Warszawie
na **decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie**
z dnia **31 maja 2007 r.** nr **KOC 1505/Oś/07**
w przedmiocie **odmowy wznowienia postępowania**

- 1. uchyla zaskarżoną decyzję i poprzedzającą ją decyzję organu pierwszej instancji z dnia 23 lutego 2007 r.;**
- 2. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie na rzecz skarżącej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Kochanowskiego 36 w Warszawie kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Za zgodność z oryginałem
Marian Wolanin

Marian Wolanin

Marian Wolanin

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 31 maja 2007 r. Nr KOC 1505/OŚ/07 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie utrzymało w mocy decyzję Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 23 lutego 2007 r. o odmowie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci ERA nr 20864 zlokalizowanej na dachu budynku mieszkalnego posadowionego na działce nr ew. 27 obręb 7-06-01 przy ul. Kochanowskiego 34 w Warszawie.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, że wbrew ocenie organu pierwszej instancji, Wspólnota Mieszkaniowa Kochanowskiego 36 jest stroną postępowania zakończonego decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację stacji bazowej telefonii komórkowej, ponieważ jej interes prawny wynika z okoliczności oddziaływania projektowanej inwestycji w otoczeniu, w którym znajduje się także budynek tej Wspólnoty, niezależnie od tego, czy oddziaływanie to przekracza prawem dopuszczalne normy. Wznowienie postępowania zakończonego powołaną decyzją nie może jednak nastąpić z wniosku Wspólnoty, ponieważ wniosek ten złożony został po upływie miesięcznego terminu, określonego w art. 148 §2 kpa, od chwili dowiedzenia się przez Wspólnotę o wydaniu decyzji. Wydanie tej decyzji podane bowiem zostało do publicznej wiadomości, zgodnie z art. 49 kpa w zw. z art. 46a ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w dniu 23 sierpnia 2006 r. poprzez zamieszczenie w publicznym wykazie danych oraz publiczne ogłoszenie, dlatego decyzja ta stała się ostateczna w dniu 27 września 2006 r. Miesięczny termin na złożenie wniosku o wznowienie postępowania upłynął zatem w dniu 28 października 2006 r., tymczasem Wspólnota złożyła swój wniosek w dniu 19 stycznia 2007 r.

Wznowienie postępowania nie mogło również nastąpić z powodu braku wskazania przez Wspólnotę przyczyn wznowienia, stanowiących okoliczności wymienione w art. 145 §1 kpa. Wprawdzie, we wniosku o wznowienie wskazano na art. 145 §1 pkt 5 kpa, lecz nie podano żadnych informacji, z których wynikałoby jakie to wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który wydał decyzję. Wniosek w tym względzie nie został zatem należycie uzasadniony.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie z dnia 31 maja 2007 r. Wspólnota Mieszkaniowa Kochanowskiego 36 zarzuciła naruszenie art. 7, art. 10, art. 77, art. 80, art. 107 §3 i art. 151 kpa, poprzez nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności

faktycznych, uniemożliwienie wypowiedzenia się wobec całego materiału dowodowego przed wydaniem decyzji, nie zebranie i nie rozpatrzenie całego materiału dowodowego, brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz pominięcie faktycznego uzasadnienia decyzji.

W uzasadnieniu skargi wskazano m.in., że organy obu instancji nie uznały skarżącej za stronę postępowania, co rażąco narusza art. 28 kpa, mimo iż działka skarżącej znajduje się w zasięgu oddziaływania inwestycji. Organ nie podał, na jakiej podstawie ustalił liczbę stron na powyżej 20, natomiast pełnomocnik inwestora otrzymał decyzję listem poleconym, co jest rażącą niesprawiedliwością. Wniosek o wznowienie nie został złożony z uchybieniem terminu ponieważ jego złożenie nastąpiło natychmiast po otrzymaniu informacji o wydaniu decyzji. Ponadto, ze względu na wskazanie we wniosku art. 145 §1 pkt 5 kpa, organ miał obowiązek wyłącznie po wznowieniu postępowania dokonywać oceny czy wystąpiła podnoszona przesłanka wznowieniowa.

W odpowiedzi na skargę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie wniosło o jej oddalenie, podtrzymując motywy zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek nie wszystkie zawarte w niej zarzuty należało podzielić.

We wniosku o wznowienie postępowania, zawartym w piśmie z dnia 19 stycznia 2007 r. skarżąca wskazała na art. 145 §1 pkt 4 i 5 kpa, podając, iż nie brała udziału w postępowaniu zakończonym decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. oraz, że raport o oddziaływaniu inwestycji na środowisko w pkt 9 Analiza konfliktów społecznych jest nieprawdziwy z uwagi na to, iż protesty społeczności lokalnej trwają od początku próby wybudowania przedmiotowej inwestycji.

Ocena organów orzekających w sprawie co do uchybienia terminowi na złożenie wniosku o wznowienia postępowania, z przyczyny braku w nim udziału skarżącej, jest prawidłowa. Zgodnie bowiem z art. 148 §2 kpa, miesięczny termin do złożenia wniosku o wznowienie postępowania z przyczyny braku w nim udziału, liczony jest od dnia dowiedzenia się przez stronę o wydaniu decyzji.

Decyzja Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. podana została do publicznej wiadomości, na podstawie art. 49 kpa w zw. z art. 46a ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 200r r. Nr 129, poz. 902, ze zm.), w dniu 23 sierpnia 2006 r., poprzez publiczne ogłoszenie oraz umieszczenie w publicznie dostępnym wykazie danych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Z publicznym ogłoszeniem o wydaniu decyzji wiąże się ustawowe domniemanie, wynikające z art. 49 kpa, iż decyzja ta, po upływie 14 dni od

dnia takiego ogłoszenia, została doręczona wszystkim jej stronom. Domniemanie to nie jest przy tym zależne od aktywności udziału danej strony w postępowaniu. Skoro więc w rozpatrywanej sprawie, z mocy art. 49 kpa, należy przyjąć, iż skarżącemu doręczono decyzję Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. po upływie 14 dni od dnia 23 sierpnia 2007 r., jako od dnia publicznego jej ogłoszenia, to złożenie przez skarżącą wniosku o wznowienie postępowania zakończonego tą decyzją, dopiero w dniu 19 stycznia 2007 r., nastąpiło ze znacznym uchybieniem miesięcznego terminu, określonego w art. 148 §2 kpa.

Wbrew zarzutom zawartym w skardze, organ odwoławczy szczegółowo wyjaśnił w zaskarżonej decyzji, mimo odmiennych w tym względzie ustaleń organu pierwszej instancji, że skarżąca jest stroną postępowania zakończonego decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r. Uchybienie ustawowemu terminowi na złożenie wniosku o wznowienie postępowania z podnoszonej przez skarżącą przyczyny braku jej udziału w postępowaniu, uniemożliwia jednak wznowienie z tej przyczyny.

Organy orzekające w sprawie nie wyjaśniły jednak w sposób dostateczny, okoliczności związanych z żądaniem skarżącej wznowienia postępowania z przyczyny określonej w art. 145 §1 pkt 5 kpa. Powołując bowiem we wniosku o wznowienie przepis art. 145 §1 pkt 5 kpa, skarżąca zarzuciła nieprawdziwość w określonej części raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Zarzucenie przez skarżącą nieprawdziwości dowodu w sprawie przy jednoczesnym wskazaniu na wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 §1 pkt 5 kpa, zobowiązywało organ orzekający w pierwszej instancji do wyjaśnienia rzeczywistych w tym względzie intencji skarżącej, skoro nieprawdziwość dowodów, jako przesłanka wznowieniowa, może być kwalifikowana jako fałszywość dowodu określona w art. 145 §1 pkt 1 kpa, albo jako nowa okoliczność faktyczna określona w art. 145 §1 pkt 4 kpa. Organ orzekający nie jest przy tym związany kwalifikacją prawną żądania skarżącej podaną we wniosku, jeżeli wskazane we wniosku okoliczności faktyczne nie budzą wątpliwości co do ich właściwej kwalifikacji prawnej.

Organy orzekające obu instancji, w żaden jednak sposób nie wyjaśniły, jakie są rzeczywiste intencje skarżącej w kwalifikowaniu zgłaszanego zarzutu nieprawdziwości raportu, czy jest to zarzut jego fałszywości, czy też nowa okoliczność faktyczna. W zaskarżonej decyzji arbitralnie uznano, iż skarżąca domaga się wznowienia z przyczyn określonych w art. 145 §1 pkt 4 kpa, ale bez ich wykazania i uzasadnienia. Taka ocena żądania skarżącej jest jednak przedwczesna i niczym nieuzasadniona, skoro nie zostało należycie wyjaśnione, za jaką okoliczność wznowieniową należy uznać zarzut skarżącej. Wyjaśnienie tej okoliczności umożliwi dokonanie prawidłowej kwalifikacji prawnej zarzutu skarżącej, co w następnej kolejności będzie zobowiązywało do

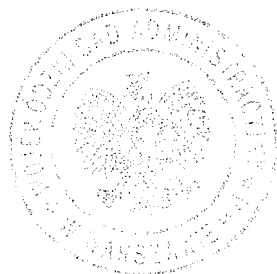
wyjaśnienia zachowania miesięcznego terminu na zgłoszenie żądania wznowienia z tej przyczyny, określonego w art. 148 §1 kpa.

Niewyjaśnienie powyższych okoliczności stanowi naruszenie art. 7 oraz art. 148 §1 kpa, w sposób mogący mieć istotny wpływ na wynik sprawy, skoro od prawidłowych ustaleń w tym zakresie zależy dopuszczalność wznowienia postępowania zakończonego decyzją Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 9 sierpnia 2006 r.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 145 §1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270, ze zm.), Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł, jak w sentencji.

O zwrocie kosztów postępowania orzeczono na podstawie art. 200 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ orzekający w pierwszej kolejności wyjaśni, za jaką przyczynę wznowienia uznać zarzut skarżącej nieprawdziwości raportu, w kontekście wskazania przez nią na art. 145 §1 pkt 5 kpa, i dopiero po tym wyjaśnieniu, organ orzekający oceni dopuszczalność wznowienia postępowania przez pryzmat zachowania pozostałych warunków określonych w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, adekwatnych do ustalonej przyczyny wznowienia.

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginale właściwie podpisany

Hanna Parypa

referent statystyczny